

на народа ми. Никакво сношение не може да бъде между насъ. Не мога да тя любя, но ако твое то сърдце о наклонно къмъ мене, то остави ся отъ туй зло намѣрение, повърни войскитѣ си, да бъдатъ далечъ отъ Франция, предай ключоветѣ на привзети ти градове, освободи плѣнни тѣ, и азъ ти прѣдлагамъ въ име то на кралъ тѣ ми да свѣржемъ благотворителний миръ.

Изабо. Въ окови, и искашъ да ни бъдешъ законодателка !

Ивана. Туй го правя, защото немислете Франция да носи Английский хумотъ, нѣщо не възможно ! Съвѣтвамъ ви, не пригответе ужасна та пропастъ на войскитѣ ви, вие видите вашата сила пропадна, изгуби ви ся славата, и най-първи тѣ ви станаха жертва на славолубието.

Изабо. Какъ можете да търпите руганията на тѣзъ мръсница ?

ЯВЛЕНИЕ ДЕСЕТО.

Единъ главатаръ влиза бърже.

Главатаръ. На помощъ прѣдводителю ! Французитѣ нападѣтъ, сражението о готово, земята ся тресе отъ ходъ тѣ имъ !

Ивана. (*въодушевена*). Французи тѣ нападѣтъ ! Нека ви сега Англичани горделиви погани, нека познаете нашата слава, вѣнъ, вѣнъ въ огъня !

Фастолвъ. Несвѣстна, опитоми твоята радостъ ! защото не ще видишь ^{конеца} ~~конца~~ на този день.

Ивана. Храбрий мой народъ, нѣма нужда вече отъ мене ; той ще побѣди, а азъ ще умра.

Лионелъ. Пресмивамъ ся на тѣзи слаби души, които съмъ ги побѣждовалъ въ толкози сражения, и които всегда щѣха да губѣтъ, ако не бѣше туй геройско момиче. Презирамъ този народъ, защото една спасителка имаха, и нея заточиха. Дойди Фастолвъ, да